

XXXVII.

Forslag til Lov

om

Underholdsbidrag til forladte Husstruers Børn.

(Forelagt i Folketinget den 10de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Svendborg Amt 3die Valgfreds [Lang].)

§ 1.

Naar det Underholdsbidrag, der ved Øvrighedsresolution er tillagt en gift Kvinde, der er forladt af sin Mand, og som forsjørger deres fælles Børn, ikke betales i rette Tid, da er hun, naar hun fyldestgør de Bilkar, som med Hensyn til ligefte Kvinder ere forefrevne i Lov af 20de April 1888 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m. § 4, berettiget til gennem Kommunalbestyrelsen i sin Opholdskommune at kræve Bidraget for saa lang Tid, som hun har Udpantningsret, betalt af Fattigvæsenet i den Kommune, i hvilken Manden opholder sig, dog at denne hendes Ret indskrænkes til det for Børnenes Opholdssted fastsatte Normalbidrag, multipliceret med Børnenes Antal.

Vides det ikke, hvor Manden opholder sig, eller opholder han sig i Udlandet, i Fængsel, Straffeanstalt, Daareanstalt, i Militærtjeneste eller under lignende Forhold uden fast Hjemstavn her i Landet, vil hun gennem sin Opholdskommune kunne forlange Bidraget efter Resolutionen betalt fra hans Forsørgelseskommune.

§ 2.

Modtagelsen af Underholdsbidrag i Genhold til forvedstaaende Paragraf medfører for den forladte Kone og hendes Børn ingensomhelst af de Virkninger, der ellers ere knyttede til Modtagelsen af Fattigunderstøttelse.